

5

NGÀY THỨ TƯ: Qua các lời hướng dẫn như vậy, thì dù khả năng tinh thần của người chết có yếu kém đi nữa cũng có thể được giải thoát. Tuy nhiên lúc nghe các lời như trên được lặp lại nhiều lần mà vẫn không thể nào lia bỏ nghiệp ác, hoặc không có lòng tự nguyện hoặc chưa xứng đáng để được lưu lại ở bậc của đức Bạt-già-phạm Bửu-sanh thì tâm thức người chết vẫn không thể nhận biết được. Vì còn đầy si mê, nghiệp ác nặng nề, hoặc do thèm khát và tánh keo kiệt thúc đẩy làm cho người chết hoảng sợ trước các âm thanh, các luồng ánh sáng vàng chói lọi và tìm cách trốn chạy.

Lúc này, vào ngày thứ tư, đức Bạt-già-phạm A-di-đà với các thiên thể vây quanh Ngài cùng đến để tiếp nhận người chết. Người đọc phải gọi tên người chết và nói rằng:

Nhà người yêu quý ơi! Hãy lắng nghe đừng xao lãng. Ngày thứ tư, ánh sáng đỏ là hình thức đầu tiên của yếu tố LỬA sẽ chói sáng. Vào lúc đó, từ vương quốc phương Tây màu đỏ của hạnh phúc, đức Bạt-già-phạm A-di-đà Phật sẽ hiện ra, thân ngài màu đỏ, tay cầm hoa sen, ngồi trên toà đặt trên lưng con công. Ngài được Thánh-mẫu Bạch-y ôm hôn. Ngài sẽ hiện ra trước mặt người với hai nam Bồ-tát và hai nữ Bồ-tát. Sáu thánh thể của sự chứng ngộ sẽ sáng chói trước mặt người trong một vầng hào quang.

Hình thức nguyên sơ của giả hợp các cảm xúc do ánh sáng đỏ của trí phân biệt đại diện sẽ chiếu đến tâm người. Ánh sáng đỏ ấy chói lọi, rực rỡ, huy hoàng, phát xuất từ tâm của thánh thể Cha Mẹ của đức A-di-đà. Ánh sáng chói lọi đến độ người khó có thể nhìn thẳng vào đó được. Nhưng người nhớ đừng sợ.

Đi theo ánh sáng trí có một tia sáng hung hung đỏ, phát xuất từ cõi naga quý đến với người. Người hãy tránh đừng để cho ánh sáng này lôi cuốn người. Hãy tránh sự dính mắc và nhu nhược. Vào lúc này cường độ mãnh liệt của sự dính mắc và ánh sáng đỏ chói lọi sẽ làm cho người sợ hãi và tìm cách chạy trốn. Người sẽ bị ánh sáng hung hung đỏ của naga quý lôi cuốn. Khi đó, người nhớ đừng để cho ánh sáng đỏ chói lọi, trong suốt, rực rỡ, huy hoàng làm cho người hoảng hốt. Nếu người có thể nhận ra đây là ánh sáng của trí tuệ và giữ tâm thân nhẫn nại người sẽ hoà đồng với nó và người sẽ đạt được thực trạng của Phật-đà.

Nếu người không thể nhận ra nó thì hãy nghĩ rằng: ‘Đó là những tia sáng cứu độ của đức Bạt-già-phạm A-di-đà, nơi đó con sẽ về nương gỏi.’ Người hãy cầu khẩn Ngài với một đức tin khiêm nhượng. Chính đây là cái phao của những

tia cứu độ của Phật A-di-đà.

Hãy tin tưởng như vậy, đừng chạy trốn. Cả khi người chạy trốn, ánh sáng đó cũng theo người bởi vì ánh sáng đó với người là bất khả phân. Chớ có sợ sệt. Chớ để bị lôi cuốn bởi tia sáng hung hung đỏ từ cõi ngạ quỷ kia. Vì tia sáng đó là sự chứa nhóm các tình cảm lưu luyến của người đối với thế giới ta-bà mà hiện ra như vậy. Nếu người vẫn còn dính mắc vào đó, người sẽ bị đoạ lạc vào thế giới của tâm thần đau khổ và người sẽ phải chịu đói khát đến cùng cực. Người sẽ không có dịp may nào để đạt đến giải thoát được. Ánh sáng hung hung đỏ đó đóng kín con đường giải thoát của người.

Chớ nên lưu luyến gì cả. Hãy bỏ hết tất các xu hướng theo thói quen thường ngày của người. Chớ có yếu đuối! Hãy tin nơi ánh sáng đỏ chói lợi, rực rỡ. Hãy tập trung niềm tin của người vào đức Bạt-già-phạm Cha Mẹ là đức Phật A-di-đà và hãy nói như vậy:

*Than ôi! Con phải lang thang trong vòng sanh tử,
vì dính mắc đam mê mà không hề tự giữ.
Nay trên đường sáng rõ
Của Diệu-trí Di-đà,
Xin Mẹ Bạch-y từ mẫu dẫn con qua,
Thoát bao cảnh hiểm đầy cam bẫy.
Mong sao cho con được thấy
Thực trạng của Phật-đà.*

Nghĩ, nói như vậy với một đức tin khiêm nhường và sâu sắc, người sẽ tự hoà tan trong ánh hào quang của tâm đức Bạt-già-phạm A-di-đà và người sẽ đạt được thực trạng của Phật trong thể Báo-thân của vương quốc phương Tây, gọi là cõi cực-lạc.

NGÀY THỨ NĂM: Không thể là chẳng được giải thoát bằng cách ấy. Tuy nhiên đầu cho có sự hướng dẫn như vừa nói trên, một số chúng sinh vì đã kết tập quá lâu đời với các xu hướng xấu, vẫn không thể bỏ các thói quen cũ. Do đó, nghiệp chướng quá nặng nề vì tánh ganh tị, các âm thanh và tia sáng chói lợi làm họ khiếp sợ. Cái phao của các tia sáng cứu độ không thể lôi kéo lại được, người chết lại phải lang thang qua ngày thứ năm.

Nếu như vậy thì qua ngày này, đức Bất-không Thành-tựu với các thiên thể của Ngài vây quanh, sẽ đến để tiếp nhận người chết. Cách hướng dẫn dưới đây cũng tương tự như các ngày trên. Hãy gọi tên người chết và nói rằng:

Nhà người yêu quý! Hãy lắng nghe và đừng xao lãng. Ngày thứ năm với màu lục thuộc hình thức nguyên sơ của yếu tố không khí sẽ sáng chói chiếu dội vào người. Lúc này, từ vương quốc phương Bắc của sự thành tựu hoàn mãn các hành động tốt nhất, đức Bạt-già-phạm Bất-không thành tựu màu lục, tay cầm chày kim-cang hình chữ thập, ngồi trên toà do các chim ưng bay mang trên lưng, sẽ

đến với người. Ngài được đức Mẹ Dolma ôm hôn. Ngài cùng hai nam Bồ-tát là Kim-cang thủ và Phá-hắc ám và hai nữ Bồ-tát là Ban-hương liệu và Trì-cam chất đến với người. Sáu thánh thể này rực rỡ trong hào quang sáng chói.

Tập hợp ý chí trong hình thức nguyên sơ của trí sáng, có thể thành tựu mọi việc, màu lục này trông kỳ dị, trong suốt, rực rỡ, huy hoàng, gieo khiếp đảm với những tia phóng xạ vòng tròn, phát xuất từ tâm của thánh thể Phụ Mẫu Bất-không thành-tựu như một luồng ánh sáng màu lục chói lọi sẽ rơi vào tâm người và rất khó cho người nhìn thẳng vào đó được. Nhưng người đừng sợ luồng ánh sáng ấy. Đó là công năng tự nhiên do trí cá vị của người phát ra cho người được thấy. Hãy kiên nhẫn triệt để và chớ có nghĩ sai lệch.

Kèm theo luồng ánh sáng lục chói lọi là một tia sáng mờ màu lục đậm do các tình cảm ghen ghét tạo ra. Tia sáng này xuất phát từ cõi A-tu-la chiếu đến người. Hãy suy nghĩ về nó một cách vô tư, không xua đuổi cũng như không ham thích nó. Chớ dính vào tia sáng đó. Dù có tâm lực yếu kém, người cũng không nên trìu mến ánh sáng này.

Lúc này, nếu chịu ảnh hưởng của sự ghen ghét cùng cực, người sẽ bị khiếp sợ vì sức sáng chói lọi của ánh sáng màu lục và người muốn chạy trốn. Người sẽ bị lôi kéo bởi ánh sáng mờ màu lục đậm của A-tu-la. Do vậy, chớ sợ ánh sáng chói lọi, lộng lẫy, màu lục trong suốt, rực rỡ và chói chang. Hãy biết nó là ánh sáng của trí tuệ và trong tình trạng ấy, hãy để cho tâm thần người tự trấn tĩnh và nhẫn nại. Hay là người nên nghĩ như thế này: ‘Đây là cái phao của các tia sáng cứu độ của đức Bạt-già-phạm Bất-không thành-tựu. Đó là cái Trí-thành tựu tất cả.’ Hãy tin tưởng như vậy và chớ chạy trốn.

Ngay cả khi người chạy trốn, ánh sáng lục ấy cũng sẽ theo người. Bởi vì nó với người không thể phân cách ra được. Vậy, chớ sợ nó, chớ để cho ánh sáng mờ màu lục đậm của A-tu-la lôi kéo người. Đó là nghiệp do sự ghen ghét cuồng nhiệt gây ra. Nó đến để hại người. Nếu người tự để nó lôi cuốn thì người sẽ đọa vào cõi A-tu-la. Nơi đó người sẽ phải chịu những khốn khổ cùng cực của tranh cãi, hận thù và chiến tranh. Đây là sự ngăn trở, bắt người dừng lại trên con đường giải thoát. Hãy bỏ các xu hướng theo thói quen. Chớ có nhu nhược. Hãy tin tưởng vào ánh sáng màu lục chói lọi, và tập trung toàn bộ tư tưởng vào Thánh-thể Mẹ-Cha là đức Bạt-già-phạm Bất-không thành tựu và hãy nói rằng:

*Than ôi, bởi ghét ghen cuồng nhiệt
Con phải sống chết lang thang mà không biết;
Nay theo Bất-không Thành-tựu Như-lai,
Có Thành-sở tác trì không hai,
Con cầu xin Thánh-mẫu Tà-rà
Giúp cho con thoát qua bao cạm bẫy.*

*Mong sao cho con được thấy,
Thực trạng của Phật-đà.*

Nói, nghĩ như vậy trong đức tin và sự khiêm nhượng, con sẽ tự hoà đồng trong ánh hào quang màu cầu vồng của tâm Thánh-thể Cha-Mẹ là đức Bạt-già-phạm Bất-không thành-tựu và con sẽ đạt được thực trạng của Phật trong thể Báo-thân của vương quốc phương Bắc đầy thiện sự tích lũy.

NGÀY THỨ SÁU: Đã được hưởng dẫn như thế ở mỗi giai đoạn thì dù các mối tương quan thuộc nghiệp của người chết có yếu kém chẳng nữa, cũng đã tự nhận biết mình, trong giai đoạn nào đó của giai đoạn. Tuy vậy, vẫn còn một số kẻ đã có những xu hướng mạnh, thiếu thói quen vận dụng trí tuệ nhưng lại suy nghĩ quá mọc mạc có thể bị kéo lùi bởi công năng các xu hướng xấu của cá nhân, mặc dầu đã được khuyến cáo khá nhiều lần.

Bởi *cái phao của các tia sáng cứu độ* đã không giữ họ lại được nên người chết vẫn còn đi lang thang xuống sâu hơn nữa vì tâm thức người chết lo âu, sợ hãi các luồng ánh sáng rực rỡ nên tiếp tục chạy trốn. Lúc đó, tất cả các Thánh-thể Cha-Mẹ của năm vầng hào quang (Thiên-na Phật) cũng như chư vị hỗ trợ các ngài đồng thời phát sáng lên để cứu độ người chết. Cùng lúc các tia sáng xuất phát từ sáu cõi cũng phóng đến họ.

Sự đối chiếu được tiến hành bằng cách gọi tên người chết và nói lớn lên rằng:

Ôi nhà người yêu quý! Cho đến hôm qua đây, mỗi một Thánh-thể trong số năm vầng hào quang đã kế tiếp nhau hiện ra cho người thấy, mà người vẫn không đáp ứng với các vùng hào quang đó vì chịu ảnh hưởng các xu hướng xấu của người, người lại sợ sệt, hoảng hốt vì các hào quang ấy, nên người còn phải ở trong tình trạng thân trung ấm cho đến bây giờ.

Nếu người đã nhận ra các phóng xạ tuyến của các vầng hào quang năm trí, biết đó là sự phóng xuất các tướng tướng của chính người, thì người đã đạt được tình trạng của Phật trong thể Báo-thân, bằng cách tự đồng-hoá vào một vầng hào quang màu cầu vồng trong số năm hào quang của chư Thiên-na Phật. Nhưng bây giờ người hãy nhìn kỹ và chớ xao lãng. Các luồng ánh sáng của năm vầng hào quang, được gọi là ánh sáng kết hợp của bốn trí. Giờ đây sẽ đến để tiếp nhận người. Hãy hành động, làm sao để nhận biết các ánh sáng ấy.

Ôi, nhà người yêu quý. Trong ngày thứ sáu này, bốn màu thuộc tình trạng nguyên sơ của bốn yếu tố (đất, nước, gió, lửa) đồng thời chói loà trên người người.

- Vào lúc này, từ vương quốc trung ương của lực phóng xuất mầm giống đức Phật Tỳ-lô giá-na, Thánh thể Cha Mẹ và các vị hộ trợ Ngài sẽ đến sáng chói trên người người.
- Từ vương quốc phương Đông của hạnh phúc vô thượng, đức Phật Kim-cang Tát-đoả, thánh thể Cha-Mẹ với các vị hỗ trợ Ngài sẽ đến sáng chói trên người người.

- Từ vương quốc phương Nam đầy vinh quang, đức Phật Bửu-sanh, Thánh-thể Cha-Mẹ với các vị hỗ trợ Ngài sẽ đến sáng chói trên người người.
- Từ vương quốc cực lạc phương Tây (có hoa sen đầy dẫy), đức Phật A-di-đà, Thánh-thể Cha Mẹ với các vị hỗ trợ Ngài đến sáng chói trên người người.
- Từ vương quốc phương Bắc, với những Thiện-sự hoàn hảo, đức Phật Bất-không Thành-tựu, Thánh-thể Cha Mẹ với các vị hỗ trợ Ngài sẽ đến trong một vùng hào quang sáng chói trên người người.

Ôi, nhà người yêu quý! Trên một vòng tròn bên ngoài, vây quanh năm cặp Thiên-na Phật đó, có:

- bốn thủ môn phần nộ là: vị Chiến thắng (cửa Đông), vị phá hoại của Diêm-vương (cửa Nam), vua cổ ngựa (cửa Tây), Thủ binh Cam-lồ (cửa Bắc), với bốn nữ thủ môn là: Đái Châm (cửa Đông), Đái Vồng (cửa Nam), Đái Tác (cửa Tây), Đái Chung (cửa Bắc).
- đức Phật của chư Thiên được gọi là đấng có quyền năng tối thượng,
- đức Phật của A-tu-la được gọi là cường giáp trụ (mặc giáp, đội mũ sắt, mạnh mẽ),
- đức Phật của loài người, được gọi là Thích Ca Sư-tử,
- đức Phật của loài thú, được gọi là Sư-tử vương kiên định,
- đức Phật của loài ngựa quý được gọi là Hoả-khẩu Phật (miệng có lửa),
- đức Phật của thế giới hạ đẳng được gọi là Chân-lý vương (vua của chân lý),
- tám vị phụ mẫu thủ môn và sáu bậc thầy chiến thắng, chư vị đó cũng sẽ đến trước mặt người trong ánh sáng chói lọi;
- đức Cha lành phổ quát, và đức Mẹ lành phổ quát,
- ông bà của chư vị tổng-thể Phật (hay A-đề Phật), tức là Thiên thể Phụ và Thiên-thể Mẫu, nhị vị ấy cũng sẽ hiện ánh sáng chói đến với người.

Cả 42 thiên thể đó, đầy đủ công đức hoàn mãn, từ tâm người phóng xuất, do tình cảm thuần khiết của người tạo nên, sẽ đến sáng chói. Người hãy nhận ra chư vị đó:

Này nhà người yêu quý! Các vương quốc đó không phải từ một điểm nào ở ngoài tâm mà đến. Chúng đến từ bốn khu vực của tâm người, bao gồm cả trung tâm thành ra năm chiều. Chúng đều phát xuất từ tâm người và sáng chói trên người người.

Các thiên thể cũng không từ một nơi nào đến ngoài chính người. Tử thuở nào đến bây giờ và mãi mãi về sau. Chư vị ấy vẫn tồn tại trong các khả năng của tâm trí riêng người. Hãy biết cái bản tánh ấy nơi chư vị.

Này nhà người yêu quý! Tâm vóc của thiên thể đó không lớn, cũng không

nhỏ, mà cân xứng. Mỗi vị có những đồ trang sức, những màu trắng, những thái độ, những toạ cụ và biểu hiện riêng.

Chư vị tập hợp thành nhóm năm đôi, mỗi đoàn năm nhóm được năm vòng phóng xạ tuyến vây quanh các nam Bồ-tát thì đồng tánh với thiên thể Phụ; các nữ Bồ-tát thì đồng tánh với thiên thể Mẫu. Tất cả các hội tuyến thánh thiện đó sẽ đến chói sáng trên người trong một hội tuyến duy nhất và đầy đủ. Chư vị là các thánh thể hộ mệnh của riêng người. Người hãy nhận biết chư vị trong tư cách ấy. Ôi, người yêu quý! Từ tâm của các thánh thể Phụ-Mẫu của năm vầng hào quang, các tia sáng của bốn trí kết hợp lại, cực kỳ trong suốt và đẹp đẽ như những tia sáng nhỏ bằng sợi chỉ của mặt trời sẽ đến sáng chói trên người và tác động vào tâm người.

Trên con đường của ánh sáng đó, nhiều hào quang rực rỡ màu xanh dương sẽ đến phát ra những tia chói lọi: đó là Pháp-giới trí, mỗi tia sáng hiện ra như cái bát bằng ngọc lam úp xuống. Chung quang nó có những vầng sáng tương tự nhưng cỡ nhỏ hơn. Huy hoàng, chói lọi, rực rỡ, trong suốt, mỗi tia sáng lại càng được tăng thêm vẻ đẹp, nhờ năm vầng sáng nhỏ hơn. Chung quanh mỗi vầng sáng có điểm năm ngôi sao sáng cùng màu, khiến cho toàn bộ pháp giới trí lộng lẫy với những vầng hào quang.

Từ tâm của đức Kim-cang tát-đoả, ánh sáng trắng của đại Viên-kính trí phóng ra, trong suốt, lộng lẫy, chói lọi, được tăng thêm vẻ đẹp nhờ những vầng hào quang nhỏ vây quanh cũng trong suốt, rực rỡ, sáng chói. Mỗi vầng sáng trông như tấm gương soi chiếu xuống. Các vầng sáng đó cũng sẽ đến với người một cách rực rỡ.

Từ tâm đức Bửu-sanh, ánh sáng vàng của bình đẳng tánh trí, với những vầng hào quang vàng như những chén vàng úp xuống, có những hào quang nhỏ hơn vây quanh. Các vầng hào quang đó cũng sẽ đến chiếu rọi lên người một cách rực rỡ.

Từ tâm đức A-di-đà, luồng ánh sáng trong suốt của Diệu-quan sát trí phóng ra, với những vầng sáng tròn như những cái chén san-hồ úp xuống sẽ phát ra những trí tuyến cực kỳ chói lọi. Mỗi trí tuyến đều có những vầng sáng đồng loại vây quanh, không cho thấy tại trung tâm hay chỗ đường viền nào mà không có những vầng sáng nhỏ hơn vây phủ. Các vầng sáng đó cũng sẽ đến chiếu rọi lên người một cách rực rỡ.

Tất cả sẽ đồng thời đến soi sáng vào tâm người. Ôi, người yêu quý, tất cả các phóng xạ tuyến ấy đều là những quang tuyến của các khả-năng thuộc tâm trí của con sẽ đến sáng chói trên người. Các quang tuyến đó không phải từ ngoài mà vào. Chớ để lôi kéo về chúng nó, chớ nhu nhược. Chớ hoảng sợ, mà hãy trụ trong thực trạng vô niệm, không tác ý. Ở trong thực trạng ấy thì tất cả các hình

sắc, các sự toả sáng đều hoà tan trong người và thực trạng của Phật đà sẽ đạt được.

Luồng ánh sáng màu lục của Thành sở tác trí sẽ chưa sáng chói trên con vì trí đó nơi tâm người chưa được hoàn mãn trọn vẹn.

Ôi, nhà người yêu quý! Các luồng sáng đó được gọi là hào quang của bốn hoà hiệp, từ đó phát xuất ra cái trí gọi là con đường nội tại xuyên qua Kim-cang Tát-đoả.

Vào lúc đó người phải nhớ lại các lời giáo huấn về sự đối chiếu mà giáo chủ của người đã dạy cho người. Nếu người nhớ được ý nghĩa của các sự đối chiếu ấy, người sẽ nhận biết tất cả các hào quang sáng chói trên người như là phản ảnh ánh sáng nội tại của riêng người. Và một khi người đã nhận ra chúng như nhìn nhận các bạn thân yêu của người thì người sẽ tin tưởng vào chúng, và người sẽ hiểu sự gặp gỡ chúng như đứa con trai hiểu sự gặp gỡ của Mẹ nó.

Tin tưởng vào bản tánh không biến đổi của chân lý thánh thiện thanh tịnh, con sẽ làm lưu chuyển trong người con dòng đại định yên tĩnh, và một khi đã tắm mình trong thánh trí hoàn toàn thanh đạt thì người sẽ được thực trạng của Phật-đà trong thế Báo-thân, từ đó không có sự hồi chuyển.

- một tia sáng trắng mờ của chư thiên,
- một tia sáng lục mờ của A-tu-la,
- một tia sáng vàng mờ của loài người,
- một tia sáng xanh mờ của loài súc sanh,
- một tia sáng đỏ mờ của loài ngạ quỷ,
- một tia sáng xám mờ khói của địa ngục.

Sáu tia sáng ấy sẽ hiện ra ở ngoài viền của các hào quang thánh trí. Bởi thế, người chớ nên khiếp sợ, cũng chớ để bị lôi cuốn vì một trong số sáu tia sáng đó mà hãy ở trong trạng thái yên nghỉ 'không tác ý, khởi niệm.'

Nếu người sợ hãi vì các hào quang thánh trí và để cho một tia sáng bất-tịnh của sáu đường lôi cuốn thì người sẽ phải vào một xác thân ở một trong sáu cõi, và sẽ phải đau khổ trong vòng luân hồi. Và người sẽ không bao giờ thoát khỏi biển sanh tử, mà sẽ bị trôi lăn đây đó vì sóng biển dập dờn, và bắt buộc phải nếm đủ mọi đau khổ trong cảnh sống đó.

Ôi, nhà người yêu quý! Nếu người là một trong những kẻ không đáng được nghe các lời dạy quý báu của một vị giáo chủ thì người sẽ sợ hãi các xạ tuyến của thánh trí và của các thiên thể mà người sẽ thấy ở đằng kia. Vì sợ sệt như vậy nên người sẽ bị lôi cuốn về các đối vật bất tịnh của vòng sinh tử. Chớ nên hành động như vậy. Hãy khiêm nhường mà tin tưởng vào các xạ tuyến chói lọi của thánh trí. Hãy tạo nên tâm tưởng của người trong đức tin ấy và nghĩ như

vậy: ‘Các xạ tuyến từ bi của năm trí Như-lai đã đến với ta vì thương xót. Ta sẽ về nương gởi nơi đó.’

Chớ nên buông xuôi theo sức hấp dẫn của những luồng sáng hư ảo của sáu cõi mà hãy hướng tâm tập trung tinh thần về các thánh thể Phụ Mẫu của năm đức Phật Như-lai, đọc các lời như thế này:

*Than ôi! Theo năm môi độc hại,
Từ lâu, con đã phải chịu sinh tử luân hồi!
Nay theo đường sáng của bốn trí Như-lai,
Xin chớ Phật từ bi dẫn độ!
Cầu mong năm Thánh-mẫu hết lòng gia hộ,
Cứu con khỏi các bề ngoài cạm bẫy,
Để cho con được thấy
Thực trạng các Tịnh-quốc thường còn.*

Cầu khẩn như vậy, người sẽ nhận ra ánh sáng nội tâm của chính người, và tắm mình trong ánh sáng đó, người sẽ đạt đến thực trạng của Phật-đà trong giây lát.

Nhờ đức tin khiêm nhường, người tín đồ tâm thường nhất cũng sẽ tự biết mình và đạt được sự giải thoát. Ngày cả những kẻ hèn kém nhất cũng nhờ sức của một lời khẩn cầu thanh tịnh mà đóng được các cửa ngõ dẫn vào sáu đường và khi hiểu rõ ý nghĩa thật của bốn trí hoà hiệp, họ có thể đạt đến thực trạng của Phật-đà, nhờ con đường xuyên qua Kim-cang tát-đoả.

Như vậy, nhờ sự đối chiếu tỉ mỉ này mà những kẻ đáng được giải thoát sẽ được dẫn đến nơi biết chân lý, và do đó, nhiều người sẽ được giải thoát.

Các kẻ tệ mạt trong số các người xấu, vì nghiệp nặng, đã không theo một đạo nào, và một số những người đã quên bổn nguyện, vì sức mạnh ảo tưởng của nghiệp lực đã ngăn cản không cho họ nhận rõ và làm theo điều hướng dẫn đối chiếu với chân lý nên các vị đó sẽ đi xa dần.

NGÀY THỨ BẢY: Vào ngày thứ bảy, các thánh thể năm giữa cái biết sẽ đến từ các vương quốc thánh ở cõi thiên để đón nhận người chết.

Đồng thời, con đường của thế giới súc sanh, do các đam mê hắc ám và sự ngu xuẩn tạo ra, cũng sẽ mở ra để đón nhận người chết.

Sự đối chiếu lúc bấy giờ phải tiến hành bằng cách gọi tên người chết và nói như sau:

Nhà người yêu quý! Hãy lắng nghe, chớ nên xao lãng! Vào ngày thứ bảy, các quang tuyến đủ màu của các khuynh hướng đã được lóng sạch sẽ đến sáng chói. Đồng thời, các thánh thể cầm nắm cái biết cũng từ các nước thánh ở Thiên-đàng hiện đến để đón nhận người.

Ở trung tâm của vòng tròn có vầng sáng màu cầu vồng vây quanh, có vị Trì-

minh Tối-thượng là Liên-hoa vũ-vương nắm biết các kết quả của mọi hành động. Ngài phóng ra năm màu, ngài được Mẹ-không tiến nữ màu đỏ ôm hôn. Ngài cầm một con dao cong và một cái sọ đầu màu, vừa nhảy vừa bắt ấn mãn nguyện (dựng tay phải, cho ngón tư chạm đầu ngón cái, ngón giữa xếp vào lòng bàn tay, ngón trỏ và ngón út để thẳng đứng), vầng sáng màu cầu vồng đó sẽ đến chói sáng trước mặt người.

Ở phương Đông của vòng tròn ấy là vị Trì-minh ở trên đất, màu trắng, khuôn mặt tươi cười rạng rỡ, được Mẹ Không-tiến nữ màu trắng ôm hôn. Vị Trì-minh này cũng cầm một con dao cong và cái sọ đầy máu. Ngài cũng vừa nhảy múa vừa bắt ấn mãn nguyện. Vị Trì-minh đó sẽ đến chói sáng trước mặt người.

Ở phương Nam của vòng tròn Mạn-đà-la, vị Trì-minh có năng lực đối với sự sống thì màu vàng, khuôn mặt tươi cười, được Mẹ Không-tiến nữ màu vàng ôm hôn. Ngài cũng cầm một con dao cong và chiếc sọ đầy máu. Ngài sẽ đến chói sáng vào người.

Ở phương Tây của Mạn-đà-la, vị Trì-minh của Đại-biểu-tượng, màu đỏ, khuôn mặt tươi cười, được Mẹ Không-tiến-nữ màu đỏ ôm hôn. Ngài cầm cái hái và một sọ người đầy máu. Ngài cũng vừa nhảy vừa bắt ấn mãn nguyện. Ngài sẽ đến chói sáng trước mặt người.

Ở phương Bắc của Mạn-đà-la, vị Trì-minh của Tri-kiến tự phát, màu lục, có khuôn mặt nửa giận hờn nửa tươi cười, rạng rỡ, được Mẹ Không-tiến nữ màu lục ôm hôn. Ngài cũng cầm con dao cong và một cái sọ đầy máu. Ngài cũng vừa nhảy vừa bắt ấn mãn nguyện. Ngài sẽ đến chói sáng trước mặt người.

Trên vòng bên ngoài chung quanh các vị Trì-minh kia, có vô số các nhóm Không-tiến nữ của: tám chỗ hoả táng, của bốn giai cấp, của ba nơi tâm trú (tim, cổ họng và đầu não), của ba mươi vị trí thánh và của tám mươi chỗ hành hương, anh hùng với nữ anh hùng, các thiên tướng, các thiên thân bảo vệ đức tin, nam-nữ. Mỗi vị được trang sức với sáu món: xương, tù-và bằng xương đùi, trống cơm nhỏ bằng sọ người, phướn lớn hình như bằng da người, tàn và cờ hiệu bằng da người. Họ vừa đốt mỡ người lên khói, vừa mang vô số nhạc cụ và làm vang động mọi thế giới bằng cách khua đập, rung các nhạc cụ ấy thật mạnh khiến chúng phát ra những âm thanh làm điên đầu người nghe và vừa nhảy theo những nhịp điệu khác nhau. Họ vờ đến để đón tiếp người hiền lương đồng thời cũng để trừng phạt kẻ hung ác, bất lương.

Ôi, nhà người yêu quý! Năm quang tuyến có màu của cái BIẾT đồng thời phát sinh là năm khuynh hướng được gạn lọc, rung chuyển, chói lọi, như những sợi chỉ màu, giống như các tia chớp sáng chói, trong suốt, rực rỡ, khiến ai cũng khiếp sợ. Chúng phát xuất từ tâm của các thiên thể Trì-minh chính, sẽ đập vào tâm người, rất chói mắt khiến người thấy rất khó nhìn.

Đồng thời có một tia sáng mờ màu xanh phát xuất từ thế giới súc sinh sẽ hiện ra dọc theo các quang tuyến của thánh trí. Vì chịu ảnh hưởng của các ảo tưởng của các khuynh hướng của riêng người, người sẽ hoảng sợ trước các tia sáng năm màu chói lọi kia và rồi muốn trốn chạy. Người sẽ bị lôi cuốn bởi tia sáng mờ màu xanh kia của thế giới súc sanh. Chớ sợ sệt. Chớ vì sự sáng chói của các quang tuyến năm màu mà trốn chạy. Chớ nên khiếp đảm vì chúng là thánh trí của chính nhà người đó.

Trong các luồng ánh sáng rực rỡ đó, âm thanh tự nhiên của chân lý sẽ vang dội như hàng ngàn tiếng sấm. Âm thanh sẽ đến như những đợt sóng cuộn cuộn ào đến và người có thể nghe: ‘Hãy giết đi! Hãy giết đi!’ khi các Mạn-đà-la gây nên sự khủng khiếp. Đừng sợ! Đừng chạy trốn! Chớ hoảng hốt! Hãy nhận ra chúng (tức là các Mạn-đà-la) là các công năng trí tuệ thuộc ánh sáng của riêng người đó.

Chớ để bị lôi cuốn bởi tia sáng mờ màu xanh của thế giới súc sanh. Chớ như nhược! Nếu người bị lôi cuốn, người sẽ bị đọa vào thế giới súc sanh, nơi đó sự ngu xuẩn ngự trị và người sẽ vô cùng khổ sở vì cảm ngong, đại dột. Và không biết bao lâu người mới thoát ra khỏi cảnh đó. Chớ để bị lôi cuốn vì tia sáng mờ ấy. Hãy đặc đức tin của người trong sự chói sáng của các quang tuyến sáng chói năm màu đó. Hãy tập trung tinh thần của người vào các thánh thể, là những VỊ CHIẾN THẮNG TRÌ-MINH. Chỉ nghĩ đến điều này:

‘Các Thánh-thể nắm giữ cái biết. Các vị anh hùng và Không-tiến nữ từ các thánh quốc ở thiên đàng đến để đón tiếp ta. Ta khẩn cầu tất cả chư vị đó. Cho đến hôm nay mặc dầu năm dòng Phật-đà của ba đời đã không quên phóng đến các tia sáng từ bi cứu độ của quý ngài, nhưng ta đã không được cứu thoát. Than ôi, đối với một chúng sinh như ta, mong sao các thánh thể Trì-minh không để ta đi xuống sâu hơn chốn này mà cầu xin chư vị cầm giữ ta với chiếc phao từ bi của các ngài và đưa ta đến các thiên đàng thánh thiện!’

Trong lúc suy nghĩ như vậy, không nên xao lãng tâm trí mà hãy đọc bài cầu nguyện này:

*Ôi, chư thánh thể Trì-minh: xin hãy lắng nghe con trần tình;
Con đã lang thang trong vòng sinh tử,
Đã chạy theo các khuynh hướng tăng cường mà không tự giữ.
Nay, trên con đường sáng ngời
của Ánh Biết phát sinh đồng thời,
Con xin các nhóm anh hùng và các Mẹ Không-tiến nữ
Hãy theo con để che chở và giữ gìn
Cho con thoát khỏi các tai nạn,*

Để được về các Tịnh-độ thường an.

Cầu khẩn như vậy với đức tin và sự khiêm nhường sâu sắc thì chắc sẽ được sinh về các tịnh quốc của thiên đường, sau khi đã tự hoà tan trong ánh sáng màu cầu vồng của các thiên thể Trì-minh.

Các đạo sư của mọi tầng lớp đều đi đến chỗ biết rằng giai đoạn này cũng đạt được sự giải thoát ngay cả những người có khuynh hướng xấu cũng có thể được giải thoát tại thời điểm này.

Đến đây là chấm dứt phần đối chiếu với các thiên thể thuần hoà của Chönyid Bardo với ánh sáng trong suốt của Chikhai Bardo.

